

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PATENTU

ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PATENTU

Članak 1.

U Zakonu o patentu (»Narodne novine«, br. 173/03., 87/05., 76/07., 30/90., 128/10., 49/11. i 76/13.) u članku 15. stavak 2. i stavak 3. mijenjaju se i glase:

„(2) Protiv rješenja Zavoda žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom u Zagrebu.

(3) Postupak iz stavka 2. ovog članka je hitan.“

Članak 2.

U članku 16. iza riječi „Zakonom“ brišu se zarez i riječi:“ te za podnošenje žalb e,“.

Članak 3.

U članku 57. stavku 6. briše se točka 9.

Članak 4.

(1) U članku 57.a stavku 4. briše se točka 4.

(2) Dosadašnja točka 5. postaje točka 4.

Članak 5.

(1) Naslov iznad Glave XI., Glava XI. i članci od 88.do 94. brišu se.

(2) Dosadašnja Glava XI. a postaje Glava XI.

Članak 6.

U članku 95.m stavku 3. iza riječi “Zavod“ brišu se zarez i riječi: „odnosno Žalbeno vijeće“.

Članak 7.

(1) Ministar nadležan za rad Zavoda, na prijedlog ravnatelja Zavoda, uskladit će Pravilnik o patentu (»Narodne novine«, br. 117/07., 03/11., 66/11., 145/12. i 85/13.) s odredbama ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Pravilnik o patentu iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se na odgovarajući način do donošenja njegovih izmjena i dopuna, ako nije u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 8.

(1) Upravni postupci započeti po odredbama Zakona o patentu (»Narodne novine«, br. 173/03., 87/05., 76/07., 30/90., 128/10., 49/11. i 76/13.) u kojima je Zavod kao tijelo prvog stupnja donio rješenje do stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se po odredbama toga Zakona i propisa donesenih na temelju toga Zakona.

(2) Osim u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka Žalbena vijeća iz članaka 15. i 91. Zakona o patentu (»Narodne novine«, br. 173/03., 87/05., 76/07., 30/90., 128/10., 49/11. i 76/13.) ukidaju se te se njihovim slijednikom, nakon isteka njihovog mandata iz stavka 3. ovoga članka, u pogledu svih donesenih odluka od strane Žalbenih vijeća, smatra Zavod kao tijelo prvog stupnja.

(3) Do rješavanja predmeta iz stavka 1. ovog članka produžit će se mandat predsjednika i članova Žalbenih vijeća imenovanih do datuma stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) U slučaju da zbog razrješenja predsjednika ili članova Žalbenih vijeća iz stavka 3. ovoga članka postane nemoguće odrediti Žalbena vijeće koje odlučuje o žalbi iznimno se može provesti postupak izbora i imenovanja predsjednika ili potrebnog broja članova Žalbenih vijeća sukladno članku 92. Zakona o patentu (»Narodne novine«, br. 173/03., 87/05., 76/07., 30/90., 128/10., 49/11. i 76/13.) i stavku 3. ovog članka za potrebe rješavanja predmeta iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 9.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama",

NACRT PRIJEDLOGA ISKAZA O PROCJENI UČINAKA PROPISA ZA ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PATENTU

1. PROBLEM

Prilikom praćenja provedbe Zakona o patentu (NN br. 173/2003, 87/2005, 76/2007, 30/2009, 128/2010, 49/2011, 76/2013) uočeni su problemi u vezi s primjenom instituta konsenzualnog patenta i instituta Žalbenih vijeća u području prava industrijskog vlasništva (u daljnjem tekstu Žalbena vijeća) kao neovisnog drugostupanjskog tijela u postupcima priznavanja prava industrijskog vlasništva.

U pogledu Žalbenih vijeća, kao neovisnog drugostupanjskog tijela nadležnog za rješavanje žalbi protiv odluka Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu DZIV), uočeni su formalno-pravni i financijski problemi koji sustavno ometaju redovan rad Žalbenih vijeća.

Institut žalbe na odluke DZIV-a u prvostupanjskim postupcima za priznanje prava industrijskog vlasništva te institut Žalbenih vijeća uveden je 2008. godine Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o patentu (NN 76/07) kao rezultat analiza provedenih u okviru procesa pristupanja Republike

Hrvatske (u daljnjem tekstu RH) Europskoj uniji (Poglavlje 7 - *Pravo intelektualnog vlasništva*), a iz razloga specifičnosti postupaka priznanja prava industrijskog vlasništva. Žalbena vijeća uvedena su prema postojećem konceptu, temeljem provedene studije žalbenih vijeća pri europskim i nacionalnim uredima za intelektualno vlasništvo, kao najbolja raspoloživa opcija osiguranja drugostupanjske provjere odluka DZIV-a u okviru tadašnjeg pravnog sustava RH. Sukladno navedenom, u izmjenama i dopunama Zakona o patentu iz 2008. godine uveden je koncept Žalbenih vijeća kao neovisnog tijela čiji se predsjednik i članovi Žalbenih vijeća imenuju iz redova stručnjaka iz područja industrijskog vlasništva temeljem javnog poziva, kao takvi imaju položaj neovisnih stručnjaka i neovisni su u svome radu te zadaće obavljaju nepristrano i u skladu sa zakonom, a za svoj rad primaju naknadu sukladno posebnom propisu. Obzirom da članstvo u Žalbenim vijećima ne podrazumijeva zaposlenički status propisano je da za vrijeme mandata predsjednik i članovi mogu obavljati i druge poslove i dužnosti, odnosno da mogu biti i službenici i dužnosnici DZIV-a, što je propisano obzirom na ukupni manjak specijalista iz ovog područja u RH. Predsjednik i članovi nisu obvezani bilo kakvim uputama ravnatelja DZIV-a, neovisni su u svome radu odnosno izuzimaju se u radu na predmetima u kojima imaju osobni interes ili su sudjelovali u prethodnom postupku ili se iz drugih okolnosti dovodi u sumnju njihova nepristranost.

Međutim, od 2011. godine redovni rad Žalbenih vijeća ometan je tijekom duljih razdoblja zbog niza problema, kako formalnih tako i financijskih. Kao najistaknutiji problemi pojavili su upitnost ovlaštenja Žalbenih vijeća za donošenje odluka u kontekstu njihovog formalnog statusa, nemogućnost imenovanja predsjednika i članova kod izmjene mandata (zbog nedovoljnog broja stručnjaka u tom području), problemi vezani uz mogući sukob interesa imenovanih članova odnosno nedostatak njihove potpune neovisnosti (većina stručnjaka po prirodi stvari već je uključena u neki od aspekata prvostupanjskog postupka) te problemi vezani uz određivanje primjerene visine naknada za rad Žalbenih vijeća kao i alociranja odgovarajućih proračunskih sredstava za njihov rad.

U 2011. godini došlo je do prvih značajnih problema u radu Žalbenih vijeća vezanih uz određivanje visine naknada za njihov rad u kontekstu Odluke o visini naknade članovima povjerenstava, vijeća, savjeta, radnih skupina i drugih sličnih tijela Vlade Republike Hrvatske od 5. svibnja 2011. godine. Zbog dugotrajnog rješavanja pitanja ponovne uspostave primjerenih naknada rad Žalbenih vijeća bio je obustavljen sve do ožujka 2013. godine, kada je problem visine naknada primjereno riješen uz suglasnost Vlade RH (formalizirano Pravilnikom o izmjenama i dopunama Pravilnika o naknadama i nagradi za rad članova Žalbenih vijeća u području prava industrijskog vlasništva NN 27/13). Međutim, ostalo je otvoreno pitanje osiguranja primjerenog financiranja rada Žalbenih vijeća za čiji rad se sredstva osiguravaju u okviru proračuna DZIV-a. Naime, proračun DZIV-a, sukladno restriktivnoj fiskalnoj politici, iz godine u godinu se smanjuje te je mogućnost primjerenog financiranja rada Žalbenih vijeća dovedeno u pitanje. Iz ovog razloga otvoreno je pitanje neovisnosti Žalbenih vijeća budući da je s aspekta neovisnosti jedan od glavnih preduvjeta financijska neovisnost. Ovo pitanje je osobito istaknuto obzirom na povećan broj neriješenih predmeta iz razdoblja zastoja u radu Žalbenih vijeća.

Daljnji značajni problem koji je izazvao dugotrajni zastoj rada Žalbenih vijeća pojavio se prilikom njihovog imenovanja u novom mandatu. Zbog nedovoljnog broja prijavljenih kandidata na javne pozive, odnosno nedostatka (neovisnih) stručnjaka u području intelektualnog vlasništva ovo drugostupanjsko tijelo nije bilo imenovano i nije funkcioniralo od isteka mandata prvog saziva 20. lipnja 2013. do 17. ožujka 2015. godine, kada su Žalbena vijeća imenovana u novom mandatu, što je dovelo do izrazito nepovoljnog položaja stranaka u postupku. Radi imenovanja Žalbenih vijeća u novom mandatu provedena su čak 4 javna poziva.

Nadalje, kao jedno od ključnih pitanja pojavilo se i pitanje formalne legitimnosti odluka donesenih od strane Žalbenih vijeća. Naime, prema Zakonu o općem upravnom postupku (NN 47/09), donesenom nakon uspostave Žalbenih vijeća, upravne stvari u upravnom postupku mogu rješavati javnopravna tijela, dok formalno-pravni status Žalbenih vijeća nije uređen na taj način. Također, budući da je DZIV središnje tijelo državne uprave, postojanje drugostupanjskog tijela u postupcima u kojima središnje tijelo državne uprave donosi prvostupanjsku odluku nije u skladu sa Zakonom o općem upravnom postupku niti sa sustavom državne uprave u Republici Hrvatskoj.

Pregledom primjera rješavanja drugostupanjskih postupaka (žalbenih ili tužbenih) u državama članicama Europske patentne konvencije, a koji se temelji na publikaciji „Patent Litigation in Europe“¹, uočeno je da je podijeljen broj zemalja s institucijom žalbenih vijeća (*Board of Appeal*) i s praksom

nadležnosti sudova za rješavanje po pravnom lijeku na odluku o priznanju prava industrijskog vlasništva nacionalnih ureda. Žalbena vijeća uspostavljena su npr. u Danskoj, Italiji, Albaniji, Estoniji, Norveškoj i Rumunjskoj (kao neovisno tijelo) te u Austriji, Bugarskoj, Španjolskoj, Litvi, Latviji, Malti, Nizozemskoj i Turskoj (kao odjel unutar ureda za intelektualno vlasništvo). Zemlje koje imaju nadležnost sudova su Njemačka, Ujedinjeno Kraljevstvo, Portugal, Švedska (specijalizirani sudovi) te Belgija, Švicarska, Cipar, Finska, Francuska, Mađarska, Irska, Monako, Makedonija, Slovenija i San Marino (opći sudovi). Češka, Slovačka i Poljska su primjeri zemalja u kojima predsjednik ureda za intelektualno vlasništvo donosi odluke po uloženom pravnom lijeku na rješenje doneseno u postupku priznanja industrijskog vlasništva, a u Luksemburgu i Srbiji za to su nadležne druge državne institucije (Ministarstvo gospodarstva, odnosno Vlada).

Broj donesenih rješenja u postupku priznavanja prava industrijskog vlasništva od strane DZIV-a, na koje stranka ima pravo uložiti žalbu od 2008. do 2014. godine iznosio je ukupno 48.039, pri čemu se godišnji broj rješenja kretao od 5.740 do 7.989. Udio rješenja donesenih u predmetima priznanja po pojedinom pravu u razdoblju od 2008. do 2014. godine u odnosu na ukupni broj rješenja DZIV-a iznosio je: patenti 15,15%, žigovi 76,86%, industrijski dizajn 7,98%, ostalo 0,01%.

Broj zaprimljenih žalbi od 2008. godine do 2014. godine, prema godini zaprimanja, je sljedeći:

Godina	Ukupno žalbi	Patenti	Žig	Industrijski dizajn	Ostalo
2008	53	0	51	2	0
2009	75	10	64	1	0
2010	73	7	61	3	2
2011	83	5	73	5	0
2012	80	6	74	0	0
2013	46	6	37	2	1
2014	62	4	57	1	0
UKUPNO	472	38	417	14	3

Može se zaključiti da je trend broja godišnje podnesenih žalbi relativno stabilan i u prosjeku (s obzirom na referentno razdoblje od 2008. do 2014.) iznosi 67 žalbi godišnje. Odnos broja donesenih rješenja i broja podnesenih žalbi je približno 1%.

Obzirom da se dio žalbi riješi u formalnom postupku ili u prvom stupnju, broj podnesenih predmeta za rješavanje pred Žalbenim vijećima manji je od broja podnesenih žalbi i u promatranom razdoblju od 2008. godine do 2014. godine iznosio je ukupno 354 predmeta, prosječno 50 godišnje odnosno u rasponu od 45 do 70 godišnje.

U promatranom razdoblju od 2008. godine do 2014. godine Žalbena vijeća donijela su ukupno 197 odluka, najviše u 2010. godini (64 odluke) prije pojave problema u njihovom radu, pri čemu slijedom opisanih zastoja u radu u 2012. i 2014. godini praktički nije donesena nijedna odluka.

Kao posljedica ranije iznesenih formalnih i financijskih problema vezanih uz rad Žalbenih vijeća u razdoblju od 2011. do 2015. godine broj neriješenih žalbi pred Žalbenim vijećima od 2011. godine kontinuirano je rastao. Slijedom navedenoga broj neriješenih predmeta pred Žalbenim vijećima na kraju 2014. godine, prema godini podnošenja žalbe, bio je sljedeći:

Godina	Ukupno predmeta	Patenti	Žig	Industrijski dizajn	Ostalo
2008	0	0	0	0	0
2009	0	0	0	0	0
2010	4	1	3	0	0
2011	28	3	25	0	0
2012	58	2	56	0	0
2013	41	5	34	1	1
2014	59	4	54	1	0
UKUPNO	190	15	172	2	1

Prema složenosti materije (kombinirani pravni i tehnički aspekti) predmeti iz područja patenata najslabiji su među predmetima iz područja industrijskog vlasništva. Udio podnesenih žalbi u

razdoblju od 2008-2014 godine u predmetima iz područja патената u odnosu na ukupan broj podnesenih žalbi je 8%, a udio neriješenih predmeta pred Žalbenim vijećima iz područja патената je 7,8%. Iz navedenog se može zaključiti da je udio najsloženijih predmeta pred Žalbenim vijećima relativno nizak.

Konstituirajuća sjednica Žalbenih vijeća u novom mandatu održana je 8. svibnja 2015. godine, te su na taj dan Žalbena vijeća za rješavanje imala oko 190 neriješenih žalbenih predmeta.

Stranke nezadovoljne odlukom Žalbenih vijeća mogu podnijeti upravnu tužbu. Od 2008. do 2014. godine ukupno su podnesene 32 upravne tužbe, odnosno u slučaju 16% donesenih odluka Žalbenih vijeća podnesena je upravna tužba. Od ukupno 32 podnesene tužbe do sada je riješeno njih 23, pri čemu je u 5 slučajeva poništena odluka Žalbenih vijeća.

Upravne tužbe na odluke Žalbenih vijeća u razdoblju 2008-2014:

Godina	Ukupno tužbi	Tužba uvažena	Patenti i tužba	Patenti tužba uvažena	Žig tužba	Žig tužba uvažena	Industrijski dizajn tužba	Industrijski dizajn tužba uvažena	Spor još u tijeku
2008	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2009	2	0	0	0	2	0	0	0	0
2010	13	4	1	1	11	3	1	0	1
2011	7	1	0	0	6	1	1	0	0
2012	1	0	0	0	1	0	0	0	0
2013	9	0	2	0	7	0	0	0	8
2014	0	0	0	0	0	0	0	0	0
UKUPNO	32	5	3	1	27	4	2	0	9

Ukupna analiza podnesenih žalbi u razdoblju od uspostave Žalbenih vijeća 2008. godine zaključno s 2014. godinom ukazuje na zaključak da je broj podnesenih žalbi u apsolutnom iznosu te u relativnom odnosu prema ukupnom broju donesenih rješenja (odluka DZIV-a) nizak. Obzirom na postotak upravnih tužbi na odluke Žalbenih vijeća zaključuje se da je više od 84% osporavanih odluka DZIV-a riješeno u žalbenom postupku. Međutim, relativno velik broj neriješenih žalbenih predmeta pri Žalbenim vijećima, ponajviše onih podnesenih prije više godina (2011. i 2012. godine) ukazuje na **značajan problem pravne nesigurnosti** koja se javlja uslijed neredovitog funkcioniranja drugostupanjskog tijela odnosno Žalbenih vijeća. Pri tome nema jamstava da se problemi koji su doveli do dugotrajnih zastoja u radu Žalbenih vijeća neće ponoviti u budućnosti.

Vezano uz procjenu kvalitete odluka Žalbenih vijeća mjerениh brojem poništenih rješenja u sudskim postupcima, relativno mali uzorak predmeta ne omogućava objektivnu analizu. Međutim, obzirom da je od uspostave Žalbenih vijeća 2008. godine uvedeno dvostupanjsko upravno sudovanje, postavlja se pitanje opravdanosti postojanja čak 3 stupnja preispitivanja odluka DZIV-a za ukupno relativno nizak broj spornih predmeta, osobito s aspekta osiguravanja odgovarajuće specijalističke ekspertize na svakom od stupnjeva u kontekstu nedovoljnog broja stručnjaka iz područja intelektualnog vlasništva u RH te ekonomičnosti državnog i pravosudnog sustava.

Institut konsenzualnog patenta uveden je u nacionalni patentni sustav 1. siječnja 2000. godine donošenjem Zakona o patentima (NN, broj 78/99 i 32/02) te je preuzet i u trenutno važeći Zakon o patentu. Za razliku od patenta kod kojeg se, uz ostale formalne i sadržajne uvjete, kao bitni (supstancijalni) uvjet za priznanje patentne zaštite ispituje novost, inventivnost i industrijska primjenjivost predmetnog izuma, konsenzualni patent priznaje se bez provođenja postupka potpunog (supstancijalnog) ispitivanja, a na temelju odsustva prigovora na javno objavljeni zahtjev za priznanje patenta (odnosno „konsenzusa“ zainteresiranih stranaka) za industrijski primjenjive izume čiji predmet zaštite nije izuzet od zaštite prema Zakonu o patentu. Drugim riječima, razlika između patenta (supstancijalno ispitivanoga) i konsenzualnog patenta je u tome što za potonji nije prije priznanja patentne zaštite provjereno zadovoljava li zaštićeni izum uvjete novosti i inventivnosti.

Institut konsenzualnog patenta uveden je radi ubrzanog priznanja patentne zaštite, pri kojem je postupak potpunog ispitivanja odgođen ili trajno izostavljen, budući da takav način priznanja znatno pojednostavljuje i pojeftinjuje postupak, što pogoduje izumiteljima kao fizičkim osobama ili manjim

gospodarskim subjektima kojima trošak provođenja postupka potpunog ispitivanja stvara prepreku koja bi ih onemogućila ili odvratila od namjere korištenja zaštite za izum.

Ilustracije radi, pod pretpostavkama formalne urednosti patentne prijave i podnošenja zahtjeva za njenu prijevremenu objavu, postupak za priznanje konsenzualnog patenta može biti proveden već za 9 mjeseci, što je znatno kraće u odnosu na postupak koji se provodi po zahtjevu za priznanje patenta provođenjem potpunog ispitivanja (uobičajeno traje i nekoliko godina). Uz to što postupak za priznanje konsenzualnog patenta može biti znatno kraći, on iziskuje upola manje troškove postupka za priznanje patenta. Primjerice, ukupan iznos pristojbi i troškova postupka za priznanje patenta iznosi (bez mogućih umanjenja u određenim slučajevima) **5.200,00 kn**, a za priznanje konsenzualnog patenta **2.260,00 kn**, a ukupni troškovi mogu biti i manji za podnositelje prijave koji su ujedno izumitelji, budući da isti imaju pravo na umanjenje određenih troškova od **50%**.

Ukupno je od uvođenja instituta konsenzualnog patenta, 1. siječnja 2000. godine, podneseno **1445** zahtjeva za priznanje konsenzualnog patenta, u prosjeku 100 zahtjeva godišnje. Primjerice, 2008. godine podnesen je približno jednak broj zahtjeva za priznanje patenta provedbom postupka potpunog ispitivanja i zahtjeva za priznanje konsenzualnog patenta, a od tada se bilježi konstantno veći broj potonjih u usporedbi sa zahtjevima za potpuno ispitivanje. Od ukupno **1445** podnesenih zahtjeva za priznanje konsenzualnog patenta, priznato je njih **1207**, od čega su očekivano najzastupljeniji domaći nositelji (njih **1020**, što čini **84,5%** od ukupnog broja). Nadalje, **950** nositelja ili njih **78%** od ukupnog broja priznatih konsenzualnih patenata čine fizičke osobe.

Propisani postupak uključuje mogućnost da svaka zainteresirana osoba u propisanom roku podnese prigovor protiv priznanja konsenzualnog patenta. U razdoblju primjene instituta konsenzualnog patenta podnesena su svega **2 prigovora**. Ukoliko nema prigovora, konsenzualni patent se priznaje. Za cijelo vrijeme trajanja zaštite konsenzualnim patentom, koje može biti do 10 godina od datuma podnošenja prijave patenta, svaka fizička ili pravna osoba, uključujući nositelja patenta, može podnijeti zahtjev za provedbu postupka potpunoga ispitivanja. Povodom takvih zahtjeva priznato je i pretvoreno iz konsenzualnog patenta u patent do sada ukupno njih **15**.

Sličan koncept tzv. neispitanog ili nepotpuno ispitanog patenta postoji i u mnogim drugim zemljama (pod imenom npr. korisni model, mali patent, korisnički certifikat, patent skraćenog trajanja), usporedo s potpuno ispitanim patentom ili u potpunosti umjesto njega.

Sukladno odredbama Zakona o patentu, na konsenzualni patent se primjenjuju odredbe tog Zakona koje se odnose i na potpuno ispitani patent, uz sljedeće izuzetke:

- u postupku po prijedlogu za proglašenje ništavim konsenzualnog patenta, uz odgovor na prijedlog nositelj konsenzualnog patenta mora dostaviti i zahtjev za potpuno ispitivanje;
- zahtjev za izdavanje svjedodžbe o dodatnoj zaštiti ne može se podnijeti ako je temeljni patent konsenzualni patent;
- naknadu štete zbog povrede prava iz konsenzualnog patenta nositelj može zatražiti samo uz podnesen dokaz da je Zavodu podnio zahtjev za potpuno ispitivanje prijave patenta.

S obzirom na probleme koji se u odnosu na konsenzualni patent pojavljuju u praksi, osobito uočene prilikom provedbe prava, te radi veće pravne sigurnosti u prometu patentima, predlaže se revizija postojećeg koncepta konsenzualnog patenta. Isto je predviđeno i mjerom 2.4. Strategije poticanja inovacija RH od 2014. do 2020. Uz nerazumijevanje koncepta konsenzualnog patenta kod prometa ovim pravom, uočene su određene nedorečenosti u pogledu Zakonom predviđene jednake pravne vrijednosti neispitanog konsenzualnog patenta, koji je na neki način pravno fiktivnog naslova, i onog potpuno ispitanog patenta. Iako sukladno članku 95. f Zakona o patentu nositelj konsenzualnog patenta može tražiti naknadu štete zbog povrede svoga prava samo ako uz tužbu podnese dokaz da je Zavodu podnio zahtjev za priznanje patenta provedbom postupka potpunog ispitivanja patenta, uzevši u obzir trajanje spomenutog postupka te sudskog postupka u vezi sa zahtjevom za naknadu štete, moguće je da nositelj konsenzualnog patenta neopravdano na dulje vrijeme privremeno spriječi korištenje predmeta njegovog konsenzualnog patenta čak i u slučaju da isti kasnije bude poništen. Stoga je predmetni institut potrebno izmijeniti na način da se postigne ravnoteža pravnih interesa svih dionika u tržišnom prometu koji se odnosi na predmet zaštite konsenzualnim patentom, i to na način da se i zaštiti nositelja konsenzualnog patenta od povrede njegovih prava, ali istovremeno i onemogućiti njegovo nelegitimno ometanje drugih sudionika na tržištu.

Također, u kontekstu unaprjeđenja učinkovitosti postupka priznanja patenta ukazuje se potreba za promjenom dosadašnjeg postupka ispitivanja patentne prijave na način da se, sukladno uobičajenoj

međunarodnoj praksi, pretraživanje stanja tehnike najbližeg predmetnom izumu provodi prije objave patentne prijave, a radi mogućnosti što ranijeg uvida u vjerojatnost za stjecanje patentne zaštite.

¹ Izdavač Europski patentni ured, 3. izdanje iz 2013. godine

2. CILJEVI

Cilj je **jačanje pravne sigurnosti** u postupku ostvarivanja prava industrijskog vlasništva, kako u odnosu na osiguravanje učinkovitog postupka preispitivanja odluka DZIV-a u drugom stupnju, tako i u pogledu provedbe prava i pravnog prometa patentima u kontekstu postojećeg instituta konsenzualnog patenta. Nastavno na iznesen opći cilj postavljeni su specifični ciljevi.

U pogledu Žalbenih vijeća to su:

- osiguranje primjerenog postupka provjere prvostupajskih odluka DZIV-a u upravnim predmetima za priznanje prava industrijskog vlasništva, usklađenog sa zakonodavnim okvirom RH (ponajprije Zakonom o upravnom postupku kao *lex generalisom* u svim upravnim postupcima), te osiguranje pravovremenosti i neovisnosti u postupcima preispitivanja odluka DZIV-a povodom uloženog pravnog lijeka na te odluke.

U tom kontekstu želi se postići učinkovito rješavanje u postupcima provjere zakonitosti odluka DZIV-a, odnosno da postupci od donošenja rješenja DZIV-a do odluke o njegovoj zakonitosti odnosno odluke (presude upravnog suda) u prvom stupnju traju u razmjernom roku od jedne i pol do dvije godine.

Cilj izmjene Zakona u pogledu revizije koncepta konsenzualnog patenta je:

- postizanje veće pravne sigurnosti u provedbi i prometu patentnih prava, kao i provođenje mjera iz Strategije poticanja inovacija RH od 2014. do 2020.

- dodatni cilj je unaprjeđenje učinkovitosti postupka priznanja patenta uvođenjem pretraživanja stanja tehnike najbližeg predmetnom izumu prije objave patentne prijave, a radi mogućnosti što ranijeg uvida u vjerojatnost za stjecanje patentne zaštite.

3. a MOGUĆE OPCIJE ZA INSTITUT ŽALBENIH VIJEĆA

3.1. OPCIJA 1: – ne poduzimati ništa - nenormativno rješenje

Opcija 1 ne osigurava pravnu sigurnost u postupcima priznanja prava industrijskog vlasništva iz razloga navedenih pod točkom 1. obrasca. U slučaju odabira ove opcije postoji opravdani rizik dovođenja u pitanje budućih odluka Žalbenih vijeća u području prava industrijskog vlasništva zbog njihovog pravnog statusa (neusklađenosti s člankom 1. i člankom 2. Zakona o općem upravnom postupku), kao i rizik njihovog ponovnog zastoja u radu bilo zbog nedovoljnih sredstava osiguranih za njihov rad bilo zbog nedovoljnog broja raspoloživih stručnjaka (nemogućnost zamjene kojeg od člana te sukob interesa).

3.2. OPCIJA 2: – nenormativno rješenje

Opcija 2 nije provediva budući da je jedino izmjenom važećeg Zakona o patentu moguće drugačije urediti institute koje isti propisuje. Propis nižeg ranga ili nenormativni akt ne bi mogao postići utvrđeni cilj.

3.3.a OPCIJA 3a: – normativno rješenje

Opcija 3a podrazumijeva normativno rješenje izmjenama i dopunama Zakona o patentu i to u pogledu Žalbenih vijeća na način da se na odluke Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo ukine pravo žalbe, a time i Žalbena vijeća, te da se propiše da je protiv odluka DZIV-a moguće tužbom pokrenuti upravni spor pred jednim od upravnih sudova prema teritorijalnoj nadležnosti, uz određenje hitnosti ovih postupak, a da je protiv presude nadležnog pravnog suda moguće uložiti žalbu Visokom upravnom sudu.

3.3.b OPCIJA 3b: – normativno rješenje

Opcija 3b podrazumijeva jednako normativno rješenje kao opcija 3a, s time da se umjesto teritorijalne nadležnosti upravnih sudova u prvom stupnju iz razloga ekonomičnosti specijalizacije stručnjaka za složeno područje industrijskog vlasništva prvostupanjski postupak koncentrira samo na Upravnom sudu u Zagrebu. Ova opcija smatra se optimalnom obzirom da osigurava kako usklađenost s općim pravnim okvirom za drugostupanjske postupke po upravnim predmetima, tako i ekonomičnost u osiguravanju primjerene kvalitete postupaka specijalizacijom stručnjaka u području industrijskog vlasništva, budući da za relativno mali broj predmeta nije potrebno razvijati i održavati ekspertizu iz ovog područja na četiri upravna suda.

3.3.c OPCIJA 3c: – normativno rješenje

Opcija 3c podrazumijeva jednako normativno rješenje kao opcija 3b, međutim uz uvjet da sudovi odlučuje u vijećima čiji članovi bi, osim redovnih sudaca, bila i dva „tehnička sudca“, odnosno stručnjaka iz područja koje je predmetom odlučivanja, ponajviše u predmetima iz područja patenata koji u pravilu zahtijevaju složenu tehničku ekspertizu.

3.4. OPCIJA 4: – normativno rješenje

Opcija 4 podrazumijeva normativno rješenje izmjenama i dopunama Zakona o patentu i to u pogledu Žalbenih vijeća na način da se na odluke Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo ukine pravo žalbe, a time i Žalbena vijeća, te da se propiše da je protiv odluka DZIV-a moguće tužbom pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske.

3. b MOGUĆE OPCIJE ZA INSTITUT KONSENZUALNOG PATENTA

3.1. OPCIJA 1: – ne poduzimati ništa - nenormativno rješenje

Opcija ne poduzimati ništa ne rješava uočene probleme koji dovode do pravne nesigurnosti u provedbi prava iz patenata i pravnom prometu konsenzualnim patentom, odnosno ne ispunjava mjere predviđene Strategijom poticanja inovacija RH od 2014. do 2020.

3.2. OPCIJA 2: – nenormativno rješenje

Opcija nenormativnog rješavanja utvrđenog problema moguće je provediva samo u nekim aspektima uočenog problema, prvenstveno u smislu dodatnog educiranja i informiranja strana u pravnom prometu o pravnim značajkama konsenzualnog patenta. Međutim, dosadašnje aktivnosti u tom smjeru nisu polučile željeni rezultat te je upitan značajniji uspjeh dodatnih aktivnosti. Jedino izmjenama i dopunama Zakona o patentu moguće je promijeniti postojeće pravne institute koji su njime uspostavljeni, te cjelovito riješiti sve utvrđene probleme. Propisom nižeg ranga ne bi se mogao postići utvrđeni cilj.

3.3. OPCIJA 3: – normativno rješenje

Opcija podrazumijeva normativno rješenje izmjenama i dopunama Zakona o patentu na način da se primjereno izmijeni koncept konsenzualnog patenta na način da se:

- izmijene postupovne odredbe koje se odnose na registraciju (priznanje) konsenzualnog patenta (odvajanje postupka po prijavi konsenzualnog patenta od prijave patenta, brza procedura registracije i objave konsenzualnog patenta, niži troškovi postupka, uvođenje mogućnosti pretraživanja stanja tehnike radi procjene uvjeta zaštite konsenzualnog patenta), što sve može olakšati korištenje patentnog sustava individualnim inovatorima odnosno manjim gospodarskim subjektima, te posljedično doprinijeti jačanju inovacijskih aktivnosti odnosno rastu gospodarstva;
- detaljno i primjereno uredi odredbe koje govore o (privremenim) pravima iz prijave patenta i konsenzualnog patenta, kao neispitanog prava;
- izmijene odredbe o građanskopravnoj zaštiti (osiguravanje zaštite nositelju konsenzualnog patenta u ostvarivanju njegovih prava uz istovremeno sprječavanje njegovog nelegitimnog ometanje drugih sudionika na tržištu). Odredbe Zakona trebaju nedvosmisleno upućivati na činjenicu da je, s

obzirom da je konsenzualni patent neispitan, to pravo fiktivnog naslova, odnosno da će u slučaju pokretanja sudskih postupaka nositelj konsenzualnog patenta morati dokazati da je njegov izum nov, inventivan i industrijski primjenjiv, jer će u suprotnome biti prisiljen nadoknaditi štetu tuženiku kojem je proizveo troškove pokretanjem postupka povodom (navodne) povrede prava, za koje se postupkom ispitivanja utvrdilo da ne postoji;

- naziv konsenzualni patent zamijeni odgovarajućim nazivom ovog instituta koji će jasnije ukazivati na njegovu uvjetnu pravnu prirodu.

Ovom opcijom bi se postigao cilj kojem se teži, a to je postizanje veće pravne sigurnosti u provedbi i prometu patentnih prava, odnosno ravnoteža pravnih interesa svih dionika u istima.

Uz navedeno, ova opcija podrazumijeva izmjene odredbi Zakona o patentu na način da se odgovarajuće izmjene postupovne odredbe u smislu uvođenja pretraživanja stanja tehnike najbližeg predmetnom izumu prije objave patentne prijave.

3.4. OPCIJA 4: – normativno rješenje

Opcija podrazumijeva normativno rješenje izmjenama Zakona o patentu kojima bi se institut konsenzualnog patenta, kao alternativni oblik zaštite izuma uobičajenoj patentnoj zaštiti, u cijelosti ukinuo. Ovom opcijom bio bi postignut cilj uklanjanja uočenih problema u smislu pravne sigurnosti u provedbi i prometu patentnih prava, međutim ova opcija negativno bi utjecala na poticajno okruženje za inovacijske aktivnosti u Republici Hrvatskoj s obzirom na prednosti i koristi koje institut konsenzualnog patenta pruža prije svega domaćim individualnim inovatorima. Time bi okruženje za inovacijske aktivnosti u Republici Hrvatskoj bilo manje poticajno od onoga u značajnom broju zemalja, ne samo članica Europske unije već i šire, koje imaju institut zaštite izuma sličan patentu, a koji se stječe u jednostavnijem postupku registracije od potpuno ispitanog patenta.

U pogledu ostalih izmjena Zakona o patentu ova opcija jednaka je opciji 3.

3.5. OPCIJA 5: – normativno rješenje

Cilj revizije koncepta konsenzualnog patenta u smislu postizanja veće pravne sigurnosti u provedbi i prometu patentnih prava mogao bi se ostvariti donošenjem dvaju propisa: izmjenama i dopunama Zakona o patentu kojim bi se ukinule odredbe o konsenzualnom patentu, te uvođenjem novog propisa kojim bi bio uveden novi pravni institut kojim bi se na sličan način štiti izum umjesto postojećeg konsenzualnog patenta, gdje riječ „patent” u nazivu implicira da se radi o ispitanom pravu, što može dovesti do zabune u pravnom prometu budući da korisnike navodi na pogrešan zaključak da se radi o standardnom, ispitanom patentu. Ovom opcijom reguliralo bi se pravo drugačijeg naziva, kao što je npr. korisni model ili slično. U tom bi se slučaju pristupilo dubljoj reviziji cijelog instituta, pri čemu bi se pored postupovnih odredbi i odredbi o provedbi prava izmijenile i supstancijalne odredbe (npr. odredbe o nešto drugačijem predmetu zaštite takvom vrstom prava itd.). U pogledu ostalih izmjena Zakona o patentu ova opcija jednaka je opciji 3. Međutim, s obzirom na željeni opći cilj smanjivanja broja propisa, njihovog pojednostavljivanja i ukidanja nepotrebnih, kao i obzirom na činjenicu da značajan broj zemalja ima pravni institut vrlo sličan postojećem konsenzualnom patentu optimalnom se smatra opcija broj 3.

4. a USPOREDBA OPCIJA ZA INSTITUT ŽALBENIH VIJEĆA

Opcije	Koristi	Troškovi
Opcija 1: ne poduzimati ništa	Cilj nije moguće postići opcijom ne poduzimati ništa. U tom slučaju, u pogledu odluka Žalbenih vijeća prema postojećem konceptu koristi nema, a postoji mogućnost dovođenja u pitanje osnovanosti i zakonitosti	Potrebno je trajno osiguravati primjereno financiranje rada Žalbenih vijeća. Mogući troškovi u slučaju pokretanja sudskih postupaka protiv odluka Žalbenih vijeća, odnosno protiv šutnje administracije u slučaju nemogućnosti donošenja odluka od

	njegovih odluka.	strane Žalbenih vijeća (npr. u slučaju nedostatka financijskih sredstava za njihov rad).
Opcija 2: nenormativno rješenje	Cilj nije moguće postići nenormativnim rješenjem.	Ne razmatra se.
Opcija 3a: normativno rješenje	Zakon o patentu u potpunosti će se uskladiti sa zakonodavnim okvirom RH u pogledu nadležnosti za odlučivanje o pravnom lijeku na odluke DZIV-a uz osiguranje neovisnosti i kontinuiteta provjere prvostupanjskog postupka priznanja prava industrijskog vlasništva. U kratkom roku osigurat će se pravna sigurnost stranaka u postupku. Ne očekuje se utjecaj ovog rješenja na socijalni status građana	Potrebno je osigurati primjereno financiranje rada Žalbenih vijeća samo u prijelaznom roku (procjena je 3 godine) do rješavanja neriješenih žalbenih predmeta od datuma ukidanja žalbenog postupka. U pogledu edukacije sudaca moguće je uz postojeće kapacitete i financijska sredstva organizirati dodatnu edukaciju sudaca u sklopu suradnje Pravosudne akademije i DZIV-a, kao i edukaciju koja se nudi kroz suradnju sa europskim organizacijama (OHIM i EPO). S obzirom na dosadašnji nizak godišnji broj žalbenih predmeta (prosječno 67 godišnje) ne očekuje se niti značajnije povećanje troškova upravnim sudovima. Troškovi stranaka u postupku smanjili bi se utoliko što bi izostali troškovi žalbe u upravnom postupku.
Opcija 3b: normativno rješenje	Zakon o patentu uskladit će se sa zakonodavnim okvirom RH u pogledu nadležnosti za odlučivanje o pravnom lijeku na odluke DZIV-a uz osiguranje neovisnosti, kontinuiteta i stručnosti provjere prvostupanjskog postupka priznanja prava industrijskog vlasništva. U najkraćem mogućem roku osigurat će se pravna sigurnost stranaka u postupku. Propisivanjem nadležnosti samo jednog upravnog suda (Upravni sud u Zagrebu) od četiri opće nadležna upravna suda osigurati će se mogućnost učinkovite specijalizacije sudaca za rad u ovom složenim predmetima. Ova opcija smatra se najpovoljnijom obzirom na osiguravanje kvalitetnog i učinkovitog sudskog postupka, usklađenog s pravnim	Potrebno je osigurati primjereno financiranje rada Žalbenih vijeća samo u prijelaznom roku (procjena je 3 godine) do rješavanja neriješenih žalbenih predmeta od datuma ukidanja žalbenog postupka. U pogledu edukacije sudaca moguće je uz postojeće kapacitete i financijska sredstva organizirati dodatnu edukaciju sudaca u sklopu suradnje Pravosudne akademije te DZIV-a, kao i edukaciju koja se nudi kroz suradnju sa europskim organizacijama (OHIM i EPO), koja će biti još učinkovitija obzirom na potrebno osiguravanje specijalizacije samo na jednom upravnom sudu. S obzirom na dosadašnji nizak godišnji broj žalbenih predmeta (prosječno 67 godišnje) ne očekuje se niti znatnije povećanje troškova Upravnom sudu u Zagrebu, niti značajnije povećanje potrebnih ljudskih resursa. Troškovi stranaka u postupku smanjili bi se utoliko što bi izostali

	<p>sustavom RH, uz najmanje troškove.</p> <p>Ne očekuje se utjecaj ovog rješenja na socijalni status građana</p>	troškovi žalbe u upravnom postupku.
Opcija 3c: normativno rješenje	<p>Cilj nije moguće postići ovom opcijom u okviru ovog zakonodavnog postupka. Naime, Zakonom o patentu ne može se odlučivati o sastavu sudskih vijeća na upravnim sudovima te bi za provedbu ove opcije bilo potrebno provesti postupak izmjene i dopune Zakona o sudovima, što je u nadležnosti Ministarstva pravosuđa. Odabirom ove opcije koristi bi do daljnjeg (do moguće izmjene Zakona o sudovima) bile kao one iznesene za opciju 1.</p>	Kao kod opcije 1.
Opcija 4: normativno rješenje	<p>Zakon o patentu uskladit će se sa zakonodavnim okvirom RH u pogledu nadležnosti za odlučivanje o pravnom lijeku na odluke DZIV-a uz osiguranje neovisnosti, kontinuiteta i stručnosti kontrole prvostupanjskog postupka priznanja prava industrijskog vlasništva. U najkraćem mogućem roku osigurat će se pravna sigurnost stranaka u postupku, međutim izgubit će se uobičajena i općeprihvaćena dvostupnjevanost kako upravnog postupka tako i upravnog sudovanja iz kojeg razloga je 2012. i izvršena reforma upravnog sudovanja (uvedena dvostupnjevanost).</p> <p>Ne očekuje se utjecaj ovog rješenja na socijalni status građana</p>	Kao kod opcije 3b, s time što bi se troškovi stranaka smanjili obzirom na izostanak dvostupanjskog sudjelovanja. Međutim, istovremeno bi se smanjila mogućnost strankama da se u drugom stupnju preispita odluka suda nadležnog u prvom stupnju.

4. b USPOREDBA OPCIJA ZA INSTITUT KONSENZUALNOG PATENTA

Opcije	Koristi	Troškovi
Opcija 1: ne poduzimati ništa	Cilj nije moguće postići opcijom ne poduzimati ništa.	Ne razmatra se.
Opcija 2: nenormativno rješenje	Cilj nije moguće postići nenormativnim rješenjem.	Ne razmatra se.
Opcija 3: normativno rješenje	<p>Izmjene i dopune Zakona o patentu</p> <p>Očekuje se uspostava jasnije, konzistentnije i učinkovitije pravne zaštite izuma, te veća pravna sigurnost u provedbi i prometu patentnih prava, odnosno ravnoteža pravnih interesa svih dionika istima, čime će se unaprijediti okruženje za poticanje inovacijskih aktivnosti.</p> <p>Smatra se da ova opcija donosi najpovoljniji odnos koristi i troškova, odnosno smatra se najpovoljnijom od razmatranih normativnih opcija.</p>	<p>Smanjit će se trajanje i troškovi postupka za korisnika zaštite izmijenjenim konceptom konsenzualnog patenta, s obzirom da se uvodi posebna procedura po prijavi konsenzualnog patenta te neće biti potrebe za podnošenjem posebnog zahtjeva za priznanje konsenzualnog patenta po objavi patentne prijave nakon propisanih 18 mjeseci, kako je to predviđeno sadašnjim Zakonom sukladno međunarodnim pravnim standardima za potpuno ispitane patente.</p> <p>Predviđa se da će Državni zavod za intelektualno vlasništvo obveze koje proizlaze iz ovog Zakona moći obavljati uz neznatno povećanje potrebnih ljudskih resursa u području specijalista u području tehnike (patentnih ispitivača), a u okviru planiranih proračunskih sredstava (odgovarajućim smanjenjem ljudskih resursa u području administrativnih poslova).</p>
Opcija 4: normativno rješenje	<p>Izmjene i dopune Zakona o patentu</p> <p>Ovom opcijom odnosno potpunim ukidanjem instituta konsenzualnog patenta bio bi u potpunosti postignut cilj uklanjanja uočenih problema u smislu pravne sigurnosti u provedbi i prometu patentnih prava. Međutim, odnos pozitivnih i negativnih posljedica ovakvog rješenja kod ove opcije nepovoljniji je od onih kod opcije 3.</p>	<p>Ukidanjem instituta konsenzualnog patenta, kao alternativnog oblika zaštite izuma, domaći individualni inovatori odnosno manji gospodarski subjekti ostali bi lišeni mogućnosti ostvarivanja zaštite rezultata svoje inventivnosti u postupku koji je jednostavniji, iziskuje manje troškova i kraćeg je trajanja u odnosu na postupak potpunog ispitivanja patenta.</p> <p>Time bi ova opcija negativno utjecala na poticajno okruženje za inovacijske aktivnosti u Republici Hrvatskoj, koje bi bilo nepovoljnije od onoga u značajnom broju zemalja, ne samo članica Europske unije već i šire, koje imaju institut zaštite izuma sličan patentu, a koji se stječe u jednostavnijem postupku registracije od potpuno</p>

		<p>ispitanog patenta. Postojeći nizak stupanj korištenja patentnog sustava od strane domaćih fizičkih i pravnih subjekata još bi se više smanjio, što bi imalo očekivani negativan učinak na njihovu konkurentnost.</p> <p>Troškovi korisnika sadašnjeg koncepta instituta konsenzualnog patenta povećat će se, budući da je jedina preostala mogućnost zaštite izuma postupkom potpunog ispitivanja svih uvjeta patentibilnosti, koja je mogućnost znatno skuplja i dugotrajnija.</p> <p>Predviđa se da će Državni zavod za intelektualno vlasništvo obveze koje proizlaze iz ovog Zakona moći obavljati u okviru postojećih ljudskih resursa i planiranih sredstava.</p>
<p>Opcija 5: normativno rješenje</p>	<p>Izmjene i dopune Zakona o patentu i uvođenje novog propisa kojim bi bio uveden novi pravni institut za jednostavniju zaštitu izuma (prema konceptu korisnog modela)</p> <p>Ukidanje instituta konsenzualnog patenta iz Zakona o patentu, te uvođenje sličnog tipa zaštite novom vrstom prava drugačijeg naziva, kao što je npr. korisni model ili slično novim zakonom također bi dovelo do postizanja cilja. Koristi od ovog rješenja bile bi u zadržavanju dualnog sustava zaštite izuma, uz još jasnije razgraničavanje koncepta potpuno ispitanog patenta i alternativnog jednostavnijeg koncepta zaštite. Međutim, odnos pozitivnih i negativnih posljedica ovakvog rješenja kod ove opcije nepovoljniji je od onih kod opcije 3.</p>	<p>Ovakva revizija cijelog instituta, pri čemu bi se pored postupovnih odredbi i odredbi o provedbi prava mijenjale i supstancijalne odredbe (npr. odredbe o predmetu zaštite takvom vrstom prava itd.), a koja bi sukladno tome zahtijevala donošenje novog propisa bila bi u suprotnosti sa željenim ciljem smanjivanja broja pravnih propisa i ukidanja nepotrebnih, te bi ukupno gledano iziskivala veće proračunske troškove razvoja i održavanja dvaju propisa umjesto postojećeg jednog.</p> <p>Troškovi za korisnika predvidivo će se smanjiti, s obzirom da se uvodi posebna procedura po prijavi za novu vrstu prava, te kao i kod opcije 3 neće biti potrebe za podnošenjem posebnog zahtjeva za priznanje konsenzualnog patenta po objavi patentne prijave nakon propisanih 18 mjeseci, kako je to predviđeno sadašnjim Zakonom sukladno međunarodnim pravnim standardima za potpuno ispitane patente.</p> <p>Predviđa se da će Državni zavod za intelektualno vlasništvo obveze koje proizlaze iz ovog Zakona moći obavljati uz neznatno povećanje</p>

		potrebnih ljudskih resursa u području specijalista u području tehnike (patentnih ispitivača), a u okviru planiranih proračunskih sredstava (odgovarajućim smanjenjem ljudskih resursa u području administrativnih poslova), uz značajniji angažman postojećih pravnih stručnjaka Zavoda na poslovima dubinske analize i razvoja novog pravnog koncepta.
--	--	---

5. SAVJETOVANJE

Sukladno članku 19. Zakona o procjeni učinaka propisa („Narodne novine“, broj 90/11, u daljnjem tekstu: Zakon o PUP-u), objavom na jedinstvenom internetskom sustavu za savjetovanje s javnošću Središnjeg državnog portala „[e-Savjetovanja](#)” DZIV je dana 4. rujna 2015. godine započeo savjetovanje o Nacrtu prijedloga iskaza o procjeni učinaka propisa za Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o patentu. Savjetovanje je trajalo do 4. listopada 2015. godine (ukupno 30 dana). O otvaranju savjetovanja objavljena je i obavijest na internetskoj stranici DZIV-a http://www.dziv.hr/hr/novosti/savjetovanja-o-nacrtima-prijedloga-iskaza-o-procjeni-ucinaka-propisa_339.html.

Dana 2. listopada 2015. organizirano je i javno izlaganje materije u dvorani za sastanke na I. katu zgrade ministarstava i drugih državnih institucija u Ulici grada Vukovara 78 u Zagrebu. Obavijest o javnom izlaganju također je objavljena na internetskoj stranici DZIV-a http://www.dziv.hr/hr/novosti/javno-izlaganje-nacrta-prijedloga-iskaza_348.html.

U tijeku postupka savjetovanja na Nacrt prijedloga iskaza o procjeni učinaka propisa nije zaprimljen niti jedan prijedlog, primjedba ili mišljenje. Javnom izlaganju materije nije pristupila nijedna osoba.

Nakon provedenog savjetovanja sukladno članku 19. Zakona o PUP-u, tijekom savjetovanja s članovima radnih grupa (radna skupina za reviziju Žalbenih vijeća i radna skupina za reviziju konsenzualnog patenta) osnovanih s ciljem provedbe postupka procjene učinaka propisa za Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o patentu, zaključeno je da je dio zakonodavnog prijedloga koji se odnosi na reformu Žalbenih vijeća spreman za daljnji postupak izrade prijedloga iskaza i Nacrta prijedloga zakona, međutim da zakonodavni prijedlog koji se odnosi na reformu konsenzualnog patenta treba daljnje analize i razmatranja radne skupine kako bi se iznašlo najbolje rješenje.

Nastavno na navedeno, zbog neophodnosti (financijske i organizacijske) osiguranja primjerenog postupka provjere prvostupanjskih odluka DZIV-a u upravnim predmetima za priznanje prava industrijskog vlasništva, usklađenog sa zakonodavnim okvirom RH (ponajprije Zakonom o upravnom postupku kao *lex generalis* u svim upravnim postupcima), te osiguranja pravovremenosti u postupcima preispitivanja odluka DZIV-a povodom uloženog pravnog lijeka na te odluke u situaciji kada zbog proračunskih ograničenja dolazi do zastoja u radu Žalbenih vijeća, zaključeno je da je postupak reforme Žalbenih vijeća i postupak reforme konsenzualnog patenta potrebno od ove faze postupka procjene učinaka propisa razdvojiti. Reforma Žalbenih vijeća nastavila bi se kroz postupak procjene učinaka propisa za Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o patentu, dok bi se reforma konsenzualnog patenta nastavila kroz postupak procjene učinaka propisa za novi Zakon o patentu. Za oba postupka kao daljnja podloga rada koristiti će se Nacrt prijedloga iskaza za Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o patentu uz napomenu da će naziv prijedloga iskaza za nastavak postupka koji se odnosi na Zakon o patentu biti promijenjen sukladno novoj okolnosti te će isti glasiti Prijedlog iskaza za Zakon o patentu.

6. PREPORUČENA OPCIJA

Normativno rješenje u pogledu instituta Žalbenih vijeća prema opciji 3b najviše se preporuča kao opcija kojom se na najbolji način u najkraćem vremenskom roku postiže pravna sigurnost uz minimalna financijska sredstva.

7. PRAĆENJE PROVEDBE I EVALUACIJA

U pogledu reforme prava na pravni lijek (reforme instituta Žalbenih vijeća) na odluke DZIV-a praćenje provedbe i evaluacija provoditi će se kroz sudsku praksu. Postizanje cilja pravne sigurnosti moguće je očekivati već u drugoj godini od stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o patentu budući da se u tom razdoblju očekuju i prve odluke upravnog suda (opći rok za ulaganje tužbe upravnom sudu je 30 dana od primitka rješenja, a prosječno trajanje sudskog postupka je godina do godina i pol dana). Praćenje kvalitete novog sustava bit će moguće i putem procjene zadovoljstva stranaka u postupku odnosno kroz broj podnesenih žalbi na odluke Upravnog suda u Zagrebu, odnosno kroz broj poništenih presuda Upravnog suda u Zagrebu od strane Visokog upravnog suda. Prve žalbe na odluke Upravnog suda u Zagrebu moguće je očekivati u vremenu od godine i pol od stupanja na snagu izmjena i dopuna Zakona o patentu.

8. PRILOZI

Ispunjava se nakon provedenog savjetovanja.